

Sygnatura akt II C 330/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi- Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR K. T.

Protokolant st. sekr. sąd. M. R.

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2017 roku w Łodzi

sprawy w powództwa A. S. i K. S.

przeciwko Č. S. w P. (Republika Czeska) działająca przez oddział (...) Spółka Akcyjna Oddział w Polsce

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powodów solidarnie kwotę (...),56 (pięć tysięcy czterysta dziewięćdziesiąt jeden 56/100) złotych z odsetkami ustawowymi od dnia 13 stycznia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałej części;
3. znosi koszty procesu wzajemnie między stronami;
4. obciąża, tytułem tymczasowo wyłożonych wydatków, na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego dla Łodzi- Widzewa w Łodzi powodów solidarnie oraz pozwanego kwotami po 28,53 (dwadzieścia osiem 53/100) złotych.

Sygnatura akt II C 330/15

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 22 kwietnia 2015 roku A. S. i K. S., reprezentowani przez pełnomocnika w osobie adwokata, wnieśli o zasądzenie na ich rzecz solidarnie od Č. S. w P. (Republika Czeska) działającej przez oddział (...) Spółka Akcyjna Oddział w Polsce kwoty 10.244,78 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 13 stycznia 2015 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazano, iż pojazd powodów uległ uszkodzeniu w kolizji spowodowanej przez kierującego pojazdem ubezpieczonym w zakresie OC u pozwanego. W toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił tytułem odszkodowania kwotę 5.819,13 zł. Pozwany kwestionował uszkodzenie prawego proggu i prawego lusterka. Na zlecenie powódki sporządzona została prywatna kalkulacja kosztów naprawy pojazdu na kwotę 16.063,91 zł (prawidłowo- 16.063,81 zł- k. 6 odw. oraz k. 10 odw.) Powódka odwołała się od decyzji i żądała dopłaty kwoty 10.244,68 zł, z tytułu różnicy pomiędzy ustalonymi przez rzeczoznawcę kosztami naprawy pojazdu, a wypłaconą kwotą.

(pozew k. 2-4 , pełnomocnictwo- k. 5)

W odpowiedzi na pozew, pozwany, reprezentowany przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powodów kosztów procesu według norm przepisanych. Pozwany podniósł, że wypłacone odszkodowanie umożliwia przywrócenie pojazdu do stanu nie gorszego i nie lepszego, niż stan sprzed szkody. Kwestionował zakres uszkodzeń powstałych w wypadku zgłoszonych przez powódkę, podnosząc, iż po dacie 26 września 2014 roku pojazd uległ drugiej kolizji, a następnie został zezłomowany. W pojeździe powodów uszkodzone

wcześniej elementy były poddane naprawom blacharsko- lakierniczym niezgodnym z technologią producenta pojazdu. Zdaniem pozwanego od żądanej w pozwie kwoty powodom nie należą się odsetki z tego powodu, że nie jest zasadna kwota dalszego odszkodowania.

(odpowiedź na pozew k. 20-22 , pełnomocnictwo- k. 23, dokumenty dotyczące umocowania- k. 24- 31)

Na rozprawie w dniu 15 marca 2017 roku pełnomocnik powodów wniósł o nieobciążanie powodów kosztami nieuwzględnionej części powództwa.

(stanowisko pełnomocnika powodów zapis rozprawy od 00: 00:56 oraz k. 181)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 września 2014 roku, w Ł., na łuku drogi ulicy (...) doszło do kolizji drogowej z udziałem pojazdów marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) (...) Sprawca zdarzenia, kierujący samochodem marki C. (...) o numerze rejestracyjnym (...) uderzył lewym przodem w lewy bok pojazdu powodów, który na skutek uderzenia odbił się i uderzył prawą stroną w przydrożne drzewo oraz kamień. Samochód marki C. objęty był w tej dacie ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanego.

(bezsporne, kopia oświadczenia k.13, szkic k. 13v, zeznania świadka M. K. zapis rozprawy od 00:12:29 oraz k. 90-91 , zeznania świadka D. G. zapis rozprawy od 00: 06:37 oraz k. 124, zeznania świadka R. G. zapis rozprawy od 00: 22 : 53 oraz k. 125)

Podczas kolizji drogowej uszkodzone zostały: reflektor lewy z kierunkowskazem, błotnik lewy przedni, nadkole przednie prawe, poszycie drzwi przednich lewych, poszycie drzwi przednich prawych, szyna mocowania tylnych drzwi przednich lewych, szyna mocowania tylnych drzwi przednich prawych, szyna mocowania przednia drzwi przednich lewych, szyna mocowania przednia drzwi przednich prawych, kołpak koła przedniego lewego i prawego, błotnik tylny lewy, zderzak tylny, próg, drzwi przednie lewe i prawe, drzwi tylne lewe.

(opinia biegłego sądowego z załącznikami k. 136-167 , dokumentacja zdjęciowa w aktach szkody koperta k. 50 i k. 51 , zeznania świadka M. K. zapis rozprawy od 00:12:29 oraz k. 90-91 , zeznania świadka D. G. zapis rozprawy od 00: 06:37 oraz k. 124, zeznania świadka R. G. zapis rozprawy od 00: 22 : 53 oraz k. 125, zeznania powódki zapis rozprawy od 00:43:49 oraz k. 92)

Pojazd powodów został wyprodukowany w 2010 roku. Przed przedmiotowym wypadkiem do czerwca 2014 roku V. (...) był serwisowany. Pojazd posiadał zarysowania powstałe w innej kolizji, które były naprawiane.

(książka serwisowa koperta k. 77 , kserokopia dowodu rejestracyjnego k. 38-39, zeznania świadka M. K. zapis rozprawy od 00:12:29 oraz k. 90-91)

W dniu 29 września 2014 roku powódka zgłosiła szkodę do pozwanego.

(potwierdzenie przyjęcia zgłoszenia szkody k. 3 2 -37)

W toku prowadzonego postępowania likwidacyjnego pozwany w dniu 30 września 2014 roku przeprowadził podstawowe oględziny pojazdu oraz w dniu 06 listopada 2011 roku dodatkowe, na podstawie których sporządził kalkulację. Decyzją z dnia 09 grudnia 2014 roku przyznał i wypłacił powodom odszkodowanie w kwocie 5.819,13 zł.

(bezsporne, decyzja o wypłacie odszkodowania k. 14 , zgłoszenie oględzin dodatkowych k. 45)

Powódka, nie zgadzając się z wyceną szkody dokonaną przez pozwanego, zleciła sporządzenie prywatnej wyceny, która wskazała koszt naprawy pojazdu w wysokości 16.063,81 zł. Powódka przedłożyła tę ekspertyzę pozwanemu wzywając pismem z dnia 23 grudnia 2014 roku do zapłaty kwoty pełnego odszkodowania w wysokości 10.244,68 zł za naprawę

pojazdu, stanowiącej różnicę pomiędzy kwotą ustaloną w wycenie prywatnej, a kwotą wypłaconą powodowi w terminie 14 dni od otrzymania pisma. Wezwanie do zapłaty zostało doręczone pozwanemu w dniu 29 grudnia 2014 roku.

(kopia odwołania k. 6 odw . , kopia oceny technicznej k. 7-8 odw . , kopia dowodu doręczenia k. 9, kopia kosztorysu k.9 odw.-11 odw .)

Uzasadniony koszt naprawy pojazdu marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...)(...) zgodnie z technologią wynosi 11.310,69 zł brutto według cen z daty likwidacji szkody z uwzględnieniem niezbędnych technologicznie operacji i zastosowaniem części sygnowanych logo producenta pojazdu jakości O oraz stawce 95 zł netto za roboczogodzinę pracy. Można było przywrócić pojazd do stanu sprzed kolizji pod warunkiem wykonania naprawy przez specjalistyczny warsztat. Koszt naprawy w serwisie autoryzowanym wynosiłby 13.293,32 zł brutto. W przypadku zastąpienia podczas naprawy uszkodzonych elementów karoserii, które były wcześniej naprawiane, częściami fabrycznie nowymi z logo producenta pojazdu wartość pojazdu mogłaby ulec zwiększeniu (2-3% pojazdu nieuszkodzonego). Nie można wykluczyć, że uszkodzenia prawego proggu i obudowy lusterka pozostają w związku ze zdarzeniem. Nie ma konieczności wymiany progów w pojeździe, możliwa jest ich naprawa. Poszycie drzwi przednich prawych powinno być wymienione. Na podstawie oględzin przeprowadzonych w listopadzie 2016 roku nie jest fizycznie możliwe ustalenie stanu pojazdu przed kolizją, stopnia zużycia eksploatacyjnego uszkodzonych podzespołów. Na podstawie oględzin przeprowadzonych dwa lata po zdarzeniu nie jest możliwe określenie jakie podzespoły były zamontowane w pojeździe w dniu zdarzenia. Pojazd przechodził wcześniej naprawy blacharsko-lakiernicze, z których część wykonana została niezgodnie z technologią.

(opinia biegłego sądowego z załącznikami k. 136- 167)

Pojazd miał kolejną kolizję w dniu 29 listopada 2013 roku. Postępowanie likwidacyjne prowadził (...). Na skutek tej kolizji pojazd został uderzony w lewe tylne drzwi i lewy tylny błotnik.

(akta szkody koperta k. 118, zeznania świadka M. K. zapis rozprawy od 00:12:29 oraz k. 90-91)

W dniu 09 sierpnia 2015 roku powodowie sprzedali samochód marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) 3MW3 jako uszkodzony.

(kserokopia faktury k. 69, kserokopia umowy sprzedaży k 70)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w części.

Zgodnie z art. 822 k.c. przez umowę odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz umowa została zawarta. Podstawą odpowiedzialności strony pozwanej w niniejszej sprawie jest także art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 392), który stanowi, iż z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej (art. 36 ust. 1). W przypadku zderzenia pojazdów mechanicznych art. 436 § 2 k.c. statuuje odpowiedzialność sprawcy szkody na zasadzie winy. Wysokość odszkodowania winna odpowiadać rzeczywistym, uzasadnionym kosztom usunięcia skutków wypadku i ograniczona jest kwotą określoną w umowie ubezpieczenia (art. 824 § 1 k.c.). Naprawienie szkody winno obejmować wszystkie straty, poniesione wskutek zaistnienia szkody, stanowiące normalne następstwo działania, z którego szkoda wynikła (art. 361 § 2 kc) i następuje, według wyboru poszkodowanego:

przez restytucję stanu poprzedniego bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Odszkodowanie ma zapewnić całkowitą kompensatę doznanego uszczerbku, ale przy zastrzeżeniu, że nie powoduje jednocześnie nieuzasadnionego wzbogacenia poszkodowanego. Naprawienie szkody przez ubezpieczyciela następuje poprzez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej, tj. sumy niezbędnej do przywrócenia samochodu do stanu poprzedniego (art. 363 § 1 kc). Prowadzi to do wniosku, że celem świadczenia ubezpieczyciela wynikającą z umowy ubezpieczenia OC nie jest restytucja techniczna samochodu, ale naprawienie szkody powstałej w ogóle w majątku poszkodowanego wywołanej uszkodzeniem pojazdu. Jak przy tym jednoznacznie wynika z orzecznictwa Sądu Najwyższego odszkodowanie przy ubezpieczeniu OC jest odszkodowaniem w pełnej wysokości, polegającym na zapłacie kwoty koniecznej do przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu sprzed wypadku (por. wyrok SN z dnia 11.06.2003 r., V CKN 308/01, wyrok SN z dnia 20.02.2002 r., V CKN 903/00).

W niniejszej sprawie ustalono, iż istniała ekonomicznie uzasadniona możliwość naprawy pojazdu powodów. Kwota świadczenia należnego powodom powinna zostać określona według wysokości kosztów naprawy pojazdu. W oparciu o sporządzoną opinię Sąd przyjął oszacowany przez biegłego koszt naprawy pojazdu powód na kwotę 11.310,69 zł brutto zgodnie z technologią według cen z daty likwidacji szkody z uwzględnieniem niezbędnych technologicznie operacji i zastosowaniem części sygnowanych logo producenta pojazdu jakości O (wynik sprawdzenia przez biegłego naprawy pojazdu w oparciu i ceny części o jakości (...) okazał się negatywny- k. 139) oraz stawce 95 zł netto za roboczogodzinę pracy. Nie było podstaw, aby przyjąć iż naprawa pojazdu powinna być przeprowadzona w serwisie autoryzowanym, która generowałaby wyższe koszty. Naprawa w ustalonej przez Sąd kwocie przywróciłaby pojazd do stanu sprzed kolizji pod warunkiem wykonania jej przez specjalistyczny warsztat. Biegły sądowy, przy wykorzystaniu posiadanych zasobów i na podstawie własnego doświadczenia, oszacował wartość szkody na chwilę jej zaistnienia podając uśrednione, zobiektywizowane wartości. Podany mechanizm określenia wartości szkody uwzględnia realia rynkowe i obiektywizuje wysokość szkody. Opinia biegłego nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania.

Powodowie byli zatem uprawnieni do domagania się zwrotu kwoty 5.491,56 zł stanowiącej różnicę pomiędzy ustaloną przez biegłego wartością naprawy pojazdu (11.310,69 zł), a kwotą wypłaconą przez pozwanego (5.819,13 zł).

W pozostałym zakresie żądanie odszkodowania jako bezzasadne podlegało oddaleniu.

Przepis art. 481 k.c. stanowi, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia. Zgodnie z art. 817 § 1 k.c., zakład ubezpieczeń obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie 30 dni od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Jeżeli w powyższym terminie nie można wyjaśnić okoliczności koniecznych dla ustalenia m.in. wysokości świadczenia, winno być ono spełnione w ciągu 14 dni od wyjaśnienia tych okoliczności (art. 817 § 2 k.c. i art. 14 ust. 1 i 2 ustawy). W dniu 29 września 2014 roku powódka zgłosiła szkodę do pozwanego bez sprecyzowania żądania do zapłaty określonej kwoty. Po wydaniu przez pozwanego decyzji o wypłacie odszkodowania wezwanie do zapłaty kwoty 10.244,68 zł zostało doręczone pozwanemu w dniu 29 grudnia 2014 roku z terminem 14 dni na zapłatę. Zatem pozwany pozostawał w zwłoce z zapłatą tej kwoty od dnia następnego. Z tego względu, odsetki należało zasądzić zgodnie z żądaniem pozwu, tj. od dnia 13 stycznia 2015 roku do dnia zapłaty. Natomiast z uwagi na wejście w życie od 1 stycznia 2016 roku zmiany w przepisach kodeksu cywilnego dotyczących odsetek i wyodrębnienie odsetek ustawowych za opóźnienie, skoro powód domagał się odsetek w związku z nieterminowym spełnieniem świadczenia przez pozwanego (a więc w związku z opóźnieniem), w wyroku zaznaczono, że począwszy od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty należą się odsetki ustawowe za opóźnienie.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu zapadło w oparciu o dyspozycje art. 100 kpc, który przewiduje zasadę wzajemnego zniesienia kosztów w razie częściowego uwzględnienia żądania. Zasądzona na rzecz powodów kwota 5.491,56 zł, stanowi ok. 54% dochodzonego roszczenia. Na koszty procesu poniesione przez powodów złożyły się: wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 2.400 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł oraz kwota 500 zł tytułem poniesionych wydatków w postaci wynagrodzenia biegłego. Pozwany poniósł koszty wynagrodzenia pełnomocnika w kwocie 2.400 zł, opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 34 zł oraz kwotę 500 zł tytułem poniesionych wydatków w postaci wynagrodzenia biegłego. Strony poniosły zbliżone koszty i w zbliżonym procencie wygrały proces.

Skarb Państwa wyłożył w niniejszej sprawie kwotę 57,06 zł tytułem tymczasowo wyłożonych wydatków na wynagrodzenie biegłego. W oparciu o wynik postępowania Sąd obciążył powodów (solidarnie) i pozwanego kwotami po 28,53 zł.